

Warszawa, 11 kwietnia 2007

**Pan
Jan Szyszko
Minister Środowiska**

**ul. Wawelska 52/54
00-922 Warszawa**

Dotyczy: Projektu Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie rocznych poziomów odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i poużytkowych.

W imieniu Rekopol Organizacja Odzysku S.A. przekazuję stanowisko wobec przedmiotowego projektu rozporządzenia.

Rekopol to największa organizacja odzysku w Polsce, założona przez największych polskich przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach na rynek, a więc podmioty odpowiedzialne za realizację wymogów w zakresie recyklingu i odzysku odpadów opakowaniowych. Jesteśmy obecni na rynku od samego początku funkcjonowania systemu gospodarki odpadami opakowaniowymi w Polsce tj. od 1 stycznia 2002 roku. Na koniec 2006 roku realizację obowiązku recyklingu i odzysku powierzyło nam ponad 1000 przedsiębiorców, co w naszej opinii jest wyrazem zaufania z ich strony iż realizacja tego obowiązku będzie wykonana w sposób rzetelny, wiarygodny i w pełni satysfakcjonujący ich oczekiwania. Ta liczna grupa przedsiębiorców wprowadziła na rynek ponad 900 tys. ton opakowań podlegających obowiązkowi ustawowemu, co według naszych szacunków reprezentuje prawie 28% całego rynku opakowań wprowadzanych na rynek i podlegających obowiązkowi recyklingu i odzysku. Podobnie jak w latach poprzednich dało nam to pozycję lidera na rynku organizacji odzysku. Z drugiej strony należy dodać, iż Rekopol podobnie jak w poprzednich latach zrealizował w każdej z grup materiałowych przejęty obowiązek w co najmniej 100%, a także sumaryczny 43% obowiązek odzysku. Realizacja tych poziomów wobec skali działalności operacyjnej Rekopolu związana była z koniecznością zagwarantowania zbiórki, przygotowania i przetworzenia (w formie przede wszystkim recyklingu ale także i innych form odzysku) prawie 400 tys. ton odpadów opakowaniowych.

Reprezentując tak liczne grono przedsiębiorców chcielibyśmy zaprezentować kilka spostrzeżeń dotyczących propozycji poziomów recyklingu i odzysku ogółem, a także recyklingu dla poszczególnych grup materiałów opakowaniowych ze względu na, w naszej opinii istotne ryzyka dla całego systemu recyklingu i odzysku w Polsce w przypadku przyjęcia propozycji zawartej w projekcie rozporządzenia.

1. Naszym zdaniem przyjęty **harmonogram dojścia do poziomów, które powinny być osiągnięte w 2014 roku powinien w pełni wykorzystywać okres 7 lat** i w żadnej z grup materiałowych ani też w przypadku recyklingu i odzysku ogółem nie powinien być skracany. W przeciwnym przypadku spowoduje to skokowy wzrost obciążeń przedsiębiorców, a także może przeszkodzić w realizacji już rozpoczętych programów rozwoju pozysku odpadów opakowaniowych (szczególnie tych deficytowych), które zostały przygotowane w perspektywie 7 lat. W projekcie Rozporządzenia zawarto

propozycję osiągnięcia poziomu odzysku odpadów opakowaniowych ogółem w wysokości 60% już w roku 2010, wobec roku 2014 wynikającego z przyznanego Polsce okresu przejściowego na mocy dyrektywy 2005/20/WE. Tak szybkie przyspieszenie to propozycja skracająca faktycznie okres przejściowy o cztery lata.

2. **Tempo dochodzenia do poziomów docelowych (w 2014) powinno uwzględniać realia polskiego systemu gospodarki odpadami opakowaniowymi** i powinno być tak ustalone, aby przy właściwym wykorzystaniu 7 letniego okresu dojścia (przyznanego Polsce) zrealizować wyznaczone poziomy w 2014 roku w sposób nie tylko wiarygodny i rzetelny ale także efektywny ekonomicznie. Zaproponowane w projekcie roczne poziomy odzysku i recyklingu ogółem, jak również poziomy recyklingu szkła i stali już w początkowym okresie rosną w sposób znaczny, wobec spowolnienia pod koniec omawianego okresu. Już dzisiaj wiadomo, że pomimo zadowalających wyników systemu w latach 2002 – 2005 występują istotne trudności w zakresie realizacji obowiązujących obecnie poziomów (przede wszystkim szkło). Składa się na to wiele czynników, min.: wzrost ilości opakowań wprowadzanych na rynek, tempo rozwoju zbiórki niższe niż tempo wzrostu poziomów recyklingu, niedoinwestowanie sektora przygotowującego stłuczkę do wykorzystania w hucie (szczególnie w początkowym okresie). Dlatego też przyjęcie ścieżki dojścia zakładającej „powolniejszy start” i „przyspieszenie na finiszu” jest znacznie korzystniejszym rozwiązaniem dla efektywnej realizacji celów 2014.
3. Aktualizacji harmonogramu poziomów recyklingu i odzysku (a tym de facto jest nowe rozporządzenie) **nie powinna przyświecać maksymalizacja wpływów z opłat produktowych jako jeden z podstawowych celów** – a tak się może okazać w przypadku nie wprowadzenia korekt do funkcjonującego projektu. Obecnie funkcjonujący w Polsce system związany z Ustawą o obowiązkach przedsiębiorców zakłada praktycznie konieczność realizacji obowiązku recyklingu i odzysku przez przedsiębiorców przy wykorzystaniu organizacji odzysku. Kumulacja obowiązków w jednym podmiocie zwiększa istotnie ryzyko nie osiągnięcia niektórych z celów wyznaczonych przez ustawodawcę, a to z kolei może przełożyć się na konieczność uiszczania dotkliwych kar w postaci opłaty produktowej. Konsekwencją tego faktu może być z jednej strony nawet bankructwo takiego podmiotu, a na pewno przeznaczenie określonych środków finansowych nie na realizację już trwających programów rozwoju zbiórki odpadów (środki te dopiero za jakiś czas, najwcześniej za 12-18 miesięcy, mogą trafić do systemu i jak wiadomo nie w pełnej kwocie), a z drugiej pojawienie się grupy „osamotnionych” przedsiębiorców, którym ze względu na swoją skalę działalności oraz strukturę opakowań wprowadzanych na rynek (np. przewaga szkła) organizacje odzysku będą wypowiadać umowy. Ta grupa stanie się z kolei płatnikiem znacznych kwot w postaci opłat produktowych z tytułu niezrealizowania obowiązku odzysku i recyklingu. Zapłacona opłata produktowa nie stanowi realizacji obowiązku w skali całego kraju i będzie skutkować w postaci niezrealizowania przez Polskę wyznaczonych przez przepisy unijne poziomów. A to z kolei nie oznacza nic innego jak wymierne konsekwencje finansowe. W naszej opinii celowym i z korzyścią dla systemu mogłoby być lepsze wykorzystanie mechanizmu opłaty produktowej poprzez większą elastyczność ich poziomów niż poprzez maksymalizację ilości ton opakowań objętych opłatą.

Podsumowując chcielibyśmy zaproponować przyjęcie następujących rozwiązań do Rozporządzenia

Pozycja 1 w tabeli: w części dotyczącej odzysku opakowań ogółem:

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
	% poziomu odzysku						
opakowania razem	50	52	53	55	57	58,5	60

Pozycja 1 w tabeli: w części dotyczącej recyklingu opakowań ogółem:

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
	% poziomu recyklingu						
opakowania razem	26	30	35	40	45	50	55

Poziomy recyklingu wg rodzajów opakowań:

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
	% poziomu recyklingu						
z tworzyw sztucznych	15	16	17	18,5	20	21,5	22,5
z aluminium	41	43	45	47	48	49	50
ze stali	25	29	33	37	42	46	50
z papieru i tektury	50	52	54	56	58	59	60
ze szkła	39	41	43	46	49	55	60
z drewna	15	15	15	15	15	15	15

Mam nadzieję, że nasze uwagi i propozycje zostaną uwzględnione w toku dalszych prac.

Z poważaniem

Rafał Mordalski
Członek Zarządu
Rekopol Organizacja Odzysku S.A.